

DOCUMENTAR PRIVIND REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚII DE SOLUȚIONARE A PETIȚIILOR

Bază legală:

Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 84/2002;

Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.101/2012 privind organizarea și desfășurarea în cadrul Ministerului Apărării Naționale a activităților de soluționare a petițiilor și de primire în audiență, publicat în Monitorul Oficial nr. 670/2012;

Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 92/2008 pentru aprobarea R.G.I.-Regulamentul de ordine interioară în unitate, publicat în Monitorul Oficial nr. 815/2012;

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial nr. 663/2001;

Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial nr. 248/2002;

Constituția României, publicată în Monitorul Oficial nr. 767/2003.

Potrivit art.51 din *Constituție* cetățenii români au **dreptul la petiționare** prin petiții formulate în numele semnatarilor, iar autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.

În interiorul Ministerului Apărării Naționale este reglementat în capitolul VIII din *R.G.I-Regulamentul de ordine interioară în unitate, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 92/2008*, dreptul fiecărui militar de a solicita sprijinul comandanților pentru rezolvarea problemelor personale și de a face raport personal, verbal sau scris, în legătură cu acțiunile unor comandanți sau cu dispozițiile pe care le consideră nelegale și care să conțină propuneri, sesizări, reclamații sau cereri.

Comandanții au obligația de a primi rapoartele personale prezentate de militari, de a acorda atenția cuvenită rezolvării legale, manifestând înțelegere și solicitudine, iar dacă nu este în competența acestora să îl înainteze organului competent.

În același sens, potrivit art.2 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002*, prin **petiție** se înțelege cererea, reclamația, sesizarea sau propunerea formulată **în scris** ori **prin poștă electronică**, pe care un cetățean sau o organizație legal constituită o poate adresa autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celoralte organe centrale, companiilor și societăților naționale, societăților comerciale de interes județean sau local, precum și regiilor autonome, denumite în continuare autorități și instituții publice.

Ordonanța stabilește unele reguli exprese, dintre care subliniem următoarele:

- **petițiile anonime** sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare a petiționarului nu se iau în considerare și **se clasează**, (art. 7 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002*);

- în acest sens, *Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 101/2012* precizează că **datele de identificare ale autorului** sunt următoarele:

a) pentru persoanele fizice: numele, prenumele și adresa completă de domiciliu sau reședință;

b) pentru persoanele juridice: denumirea și sediul, precum și numele, prenumele și calitatea persoanei care angajează persoana juridică;

c) dacă este cazul, numele, prenumele, calitatea și adresa de corespondență a persoanei care reprezintă persoana fizică sau juridică, anexându-se dovada calității; (art. 3 din *Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 101/2012*);

- autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă. Pentru soluționarea petițiilor transmise de la alte autorități sau instituții publice, termenul de 30 de zile curge de la data înregistrării petiției la autoritatea sau instituția publică competentă;

- în situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o cercetare mai amănunțită, **conducătorul autorității sau instituției publice poate prelungi termenul cu cel mult 15 zile** (art. 8 și art. 9 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002*);

- în cazul în care un petiționar adresează aceleiași autorități sau instituții publice **mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, acestea se vor concura, potențual urmând să primească un singur răspuns** care trebuie să facă referire la toate petițiile primite;

- dacă după trimiterea răspunsului se primește **o nouă petiție de la același petiționar ori de la o autoritate sau instituție publică greșit sesizată, cu același conținut, aceasta se clasează**, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns (art. 10 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002*);

- **în răspuns se va indica, în mod obligatoriu, temeiul legal al soluției adoptate, iar semnarea răspunsului se face de către conducătorul autorității sau instituției publice ori de persoana împuternicită de acesta.**

În acest sens, evidențiem că **semnatura, stampila și numărul de înregistrare atestă caracterul oficial** al răspunsului dat de o instituție care, până la o eventuală și nedorită înscriere în fals, produce întotdeauna efecte juridice.

Constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor legale **primirea direct de la petiționar a unei petiții, în vederea rezolvării, fără să fie înregistrată**, precum și **intervențiile sau stăruințele pentru rezolvarea unor petiții** în afara cadrului legal. (art. 15 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002*).

În ceea ce privește accesul liber la informațiile de interes public, *Legea 544/2001* explică la art.2 lit.b) că printr-o astfel de informație „se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”.

Menționăm faptul că astfel de solicitări de **informații din domeniul apărării naționale** trebuie să respecte prevederile art.12 alin.(1) lit. a din *Legea nr.544/2001*, potrivit cărora, **în cazul în care acestea fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii, se exceptează de la liberul acces al cetățenilor.**

Informațiile clasificate sunt **definite** la art.15 lit.b) din *Legea nr.182/2002* ca “informații, date, documente de interes pentru securitatea națională, care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate trebuie să fie protejate”.

Totodată, **nu poate fi considerată o solicitare de informații** în baza *Legii nr. 544/2001*, **o cerere privind consilierea** din punct de vedere juridic pe **principii de drept și texte de lege** și prin care nu se solicită nimic concret privind „activitățile” sau „rezultând din activitățile” unui comandant/unei unități militare/Ministerului Apărării Naționale, ci doar generalități de interpretare juridică.

În final, reamintim că exercitarea dreptului la petiționare cu depășirea scopului și funcționării normale poate costa statul bani și risipă de energie umană, inclusiv un asemenea petiționar pierzând timp, sănătate și liniște sufletească.